

KESKI-POHJANMAAN

Kamari

ORKESTERI

MELLERSTA
ÖSTERBOTTENS
KAMMARORKESTER

pe / fre 12.2.2021 klo / kl. 19.00

Snellman-sali, Kokkola /
Snellmanssalen, Karleby

**BROMAN
& KUUSISTO**
striimattu konsertti /
streamad konsert

Malin Broman, viulisti-johtaja / violinist-dirigent
Pekka Kuusisto, viulu / violin

CARIN MALMLÖF-FORSSLING (1916–2005)

'Release'

jousiorkesterille / för stråkorkester

I Andante

II Allegro con spirito

III Adagio funèbre

ROBERT KAJANUS (1856–1933)

Berceuse 'Huutolaistytön kehtolaulu'

FRITZ KREISLER (1875–1962)

Viulukonsertto Vivaldin tyyliin /

Violinkonsert i Vivaldis stil, C

Allegro morderato e maestoso

Andante doloroso

Allegro assai

*****

FELIX MENDELSSOHN (1809–1847)

Sinfonia nro 1 /

Symfoni nr 1 c, op. 11

Allegro di molto

Andante

Minuetto – Allegro molto – Trio

Allegro con fuoco – Più stretto

Carin MalmLöf-Forssling: 'Release' jousiorkesterille

Pioneerien osa on usein vaikea. He joutuvat raivaamaan tiensä läpi ennakkoluulojen viidakon ja saavat arvostusta kenties vasta myöhään urallaan – jos silloinkaan. 1900-luvun ruotsalaisessa musiikissa tällainen osa lankesi Carin MalmLöf-Forsslingille, ei tyyllisistä tai yleisemmin esteettisistä syistä vaan suurelta osin siksi, että hän oli nainen.

MalmLöf-Forssling kuului samaan sukupolveen kuin toisen maailmansodan jälkeen ruotsalaista musiikkia uudistaneen ns. maanantairyhmän jäsenet kuten Karl-Birger Blomdahl, Sven-Eric Bäck ja Ingvar Lidholm. Hän opiskeli samaan aikaan heidän kanssaan pianonsoittoa, kontrapunktia ja sävellystä Tukholman kuninkaallisessa musiikkikorkeakoulussa, mutta ryhmän jäseneksi hän ei päässyt, ja 1952 hän asettui pianonsoitonopettajaksi Faluniin. Jotain hänen säveltäjänsuuntautumisensa vakavuudesta kertoo kuitenkin se, että hän teki 1957 opintomatkan Pariisiin aikansa kenties legendaarisimman sävellyspedagogin Nadia Boulangerin oppilaaksi.

Pianonsoitonopettajan työn rinnalla MalmLöf-Forssling sävelsi jatkuvasti ja alkoi vähitellen saada nimeä. Vuonna 1970 hänet valittiin ensimmäisenä naisena Ruotsin säveltäjyhdistykseen Föreningen Svenska Tonsättare. Arvostus kasvoi kuitenkin hitaasti, mikä aiheutti harmillista viivettä hänen säveltäjänuralleen; esimerkiksi ensimmäisen varsinaisen sinfoniaorkesteriteoksensa hän pääsi säveltämään vasta lähes 70 vuoden iässä, kun Tukholman konserttitalosäätiö tilasi teoksen Flowings (1984-85). Myöhempinä vuosinaan hän sai vihdoin kokea sitä huomiota, jonka hän olisi jo paljon aiemmin ansainnut.

MalmLöf-Forsslingin tuotantoon sisältyy monipuolisesti kamari- ja vokaalimusiikkia sekä orkesteriteoksia. Hän sovelsi teoksissaan monenlaisia tyyliaineita perinteisestä melodisuudesta modernistisiin elementteihin. Asuminen Falunissa sai hänet tutustumaan ympäröivän Taalainmaan paikalliseen kansanmusiikkiperinteeseen ja ammentamaan siitäkin virikkeitä teoksiinsa.

MalmLöf-Forsslingin jousiorkesteriteos Release valmistui ensin yksiosaisena 1973 Falunin konservatorion orkesteria varten. Sittemmin hän ryhtyi kaavailemaan sen pohjalle laajempaa kokonaisuutta, ja vuonna 1992 hän sävelsi syvän henkilökohtaisen surun koskettamana teokseen

Adagio funebre –osan ja seuraavana vuonna vielä eloisamman välisosan erottamaan kahta hidasta osaa.

Pitkän ja monivaiheisen syntyprosessin tuloksena on kolmesta ilmaisultaan erilaisesta mutta toisiaan tasapainottavasta osasta rakentuva kokonaisuus. Avasosaa hallitsee karhean riitasointinen, ekspressionististyylinen melodiisuus. Lyhyessä toisessa osassa ollaan lähempänä Ligetin sointikenttien maailmaa, kun tiiviisti kuhisevan, vailla varsinaista temaattista sisältöä olevan soinnillisesti hahmottuvan tekstuurin ylle piirtyy lyhyitä melodiafragmentteja. Päätösosa on alistunutta ja koskettavaa surumusiikkia, jossa aavemaisesti leijuvat sävellinjat saavat taustakseen pizzicatojen kulkuemaisen askelluksen.

Carin MalmLöf-ForsSling: 'Release' för stråkorkester

Det är ofta svårt att vara pionjär. De är ofta tvungna att bana väg genom en djungel av fördomar och får ofta uppskattning först senare under sin karriär – om ens då. I det svenska musiklivet under 1900-talet föll denna roll på Carin MalmLöf-ForsSling, inte på grund av stilistiska eller allmänt estetiska orsaker, utan främst för att hon var kvinna.

MalmLöf-ForsSling tillhörde samma generation som den efterkrigstida s.k. Måndagsgruppens medlemmar, såsom Karl-Birger Blomdahl, Sven-Eric Bäck och Ingvar Lidholm. Hon studerade piano, kontrapunkt och komposition vid Kungliga musikhögskolan i Stockholm samtidigt som dem, men kom aldrig att bli medlem i gruppen, och 1952 bosatte hon sig i Falun där hon verkade som pianolärare. Om allvaret i hennes kompositionsplaner vittnar att hon år 1957 gjorde en studieresa till Paris till dåtidens kanske mest legendariska kompositionspedagog Nadia Boulanger.

MalmLöf-ForsSling komponerade ständigt vid sidan om pianoundervisningen, och kom så småningom att skapa sig ett namn. År 1970 valdes hon som första kvinna in i Föreningen Svenska Tonsättare. Uppskattningen växte ändock långsamt, vilket skapade en beklaglig fördröjning på hennes karriär; hon hade möjlighet att komponera sitt första egentliga verk för symfoniorkester först vid närmare 70 års ålder, då Stockholms Konserthusstiftelse beställde verket Flowings (1984-85) av henne. Under senare år kom hon att äntligen få uppleva den uppmärksamhet som hon hade förtjänat att uppleva redan mycket tidigare.

Malmblöf-Forsllings produktion innehåller mångsidigt med kammar- och vokalmusik samt orkesterverk. I sina verk anammade hon många olika stilingredienser från traditionell melodiskhet till modernistiska element. Eftersom hon bodde i Falun kom hon att bekanta sig med Dalarnas folkmusiktradition och i sina verk använda sig av influenser därifrån.

Malmblöf-Forsllings stråkorkesterverk *Release* färdigställdes till en början som ett ensatsigt verk för orkestern vid Faluns musikkonservatorium år 1973. Därefter började hon arbeta på en större helhet med denna som grund, och år 1992 komponerade hon den djupt personliga, sorgtyngda *Adagio funebre* -satsen och därpåföljande år den mera livfulla mellansatsen att skilja de två långsamma satserna åt.

Resultatet av en lång kompositionsprocess i flera faser är en helhet bestående av tre till uttrycket olika satsar som ändå fungerar balanserande sinsemellan. Öppningssatsen domineras av en grov, dissonant, expressionistisk melodiskhet. I den korta andra satsen är vi närmare Ligetis klangfältsvärld, då hon över den tätt brusande, utan egentligt tematiskt innehåll gestaltande texturen ritar korta melodi-fragment. Avslutningssatsen är resignerat berörande sorgmusik, där spöklikt flytande melodilinjor backas upp av en processionsaktig gångrytm, bestående av pizzicato.

Robert Kajanus: Berceuse "Huutolaistytön kehtolaulu"

Robert Kajanus perusti v. 1882 Helsingin Orkesteriyhdistyksen, joka oli Pohjoismaiden ensimmäinen vakinainen ja täysilukuinen sinfoniaorkesteri ja josta myöhemmin tuli Helsingin kaupunginorkesteri. Kapellimestarina Kajanus suosi erityisesti Jean Sibeliusta. Tajuttuaan jo varhain tämän nerouden hän luopui lähes kokonaan omista säveltäjänhaaveistaan ja omistautui Sibeliuksen musiikin tunnetuksi tekemiseen: "Minä toimin ainoastaan taiteen issikkana, pääasia on, että neroille on vaunut valjastettuina."

Kajanus oli kuitenkin myös itse huomionarvoinen säveltäjä. Kajanusen omista sävellyksistä merkittävimmät ovat Suomalaiset rapsodiat nrot 1 ja 2, sinfoninen runo *Aino* ja 'Kalevala-episodi' *Kullervo* sekä *Sinfonietta*. Ehkä useimmin Kajanusen nimi kuitenkin liitetään Porilaisten marssiin, jonka hän sovitti sinfoniaorkesterille.

Berceuse (Huutolaistytön kehtolaulu) on herkkätunnelmainen, lyyrisyydessään paikoin melkein hauras kappale, jota hallitsee ilmeikkään surumielinen viulusoolo.

Robert Kajanus: Berceuse (Vaggsång)

Robert Kajanus grundade år 1882 Helsingfors Orkesterförening, som var den första ordinarie och fulltaliga symfoniorkestern i Norden och som senare skulle bli Helsingfors stadsorkester. Som kapellmästare favoriserade Kajanus speciellt Jean Sibelius. Han förstod redan tidigt dennes genialitet och avstod nästan helt från sina egna tonsättardrömmar för att i stället ägna sig åt att göra Sibelius musik känd: "Jag verkar bara som en konstens droskkusk, huvudsaken är, att vagnarna är spända för genierna."

Kajanus var dock själv en beaktansvärd kompositör. Bland Kajanus' egna kompositioner är de mest betydande Finska rapsodierna nr 1 och 2, den symfoniska dikten Aino och 'Kalevala-episoden' Kullervo samt Sinfonietta. Oftast anknyts Kajanus namn emellertid till Björneborgarnas marsch, som han arrangerade för symfoniorkester.

Berceuse (Vaggsång) är ett stämningsmättat, lyriskt och ställvis nästan skört stycke, som domineras av ett expressivt sorgmodigt violinsolo.

Fritz Kreisler: Viulukonsertto C-duuri Vivaldin tyyliin

"Musiikilla on kaikki paheen ominaisuudet: sen välitön viehätysvoima, sen salainen heikumallisuus, sen omalaatuisen pakkomielle itsekieltämykseen... sen vuoksi muusikot ovat ainoita ihmisiä, joiden paheita kunnioitetaan, arvostetaan ja joille siitä jopa maksetaan."

Tämä Fritz Kreislerin kommentti kuvastaa illikurisuudessaan paitsi musiikkia myös häntä itseään muusikkona ja persoonana. Hän oli yksi aikansa loistavimmista viulisteista, jonka soitto hehkui välitöntä viehätysvoimaa ja jolle musiikista myös maksettiin. Ja olihan hänellä musiikin alalla omat veijarimaiset paheensakin.

Kreisler syntyi Wienissä, opiskeli Wienin ja Pariisin konservatorioissa ja suoritti loppututkintonsa vain 12-vuotiaana. Hän teki ensimmäisen Amerikan-kiertueensa 13-vuotiaana 1888, mutta lopullinen läpimurto koitti vasta vuosisadan

vaihteessa. Hän toi sekä ihmisenä että taiteilijana synnyinkaupunkinsa Wienin vanhan Habsburgien ajan nautiskelevan eleganssin pitkälle 1900-luvun puolelle vaikka asuikin pitkiä aikoja Yhdysvalloissa, jonne hän asettui lopullisesti toisen maailmansodan sytyttyä.

Paitsi rakastettu viulisti Kreisler oli myös säveltäjä. Hän kirjoitti suuren määrän viehättäviä pienimuotoisia kappaleita, joita hän esitti usein konserteissaan ylimääräisinä. Monia teoksia hän kirjoitti tietoisesti menneisyyden säveltäjiä jäljittelevään tyyliin ja jopa ilmoitti nämä usein myös teosten tekijöiksi. Kun hän sitten 1935 ilmoitti, että nämä vanhojen mestarien nimissä esitetyt kappaleet olivatkin todellisuudessa hänen omia luomuksiaan, syntyi pienimuotoinen myrsky, ei vähiten siksi, että moniin kritikoihin hänen mukaelmansa olivat menneet täydestä. Kreisler oli tyytyväinen, sillä teokset oli otettu hyvin vastaan, ja hän saattoi todeta, että teosten tekijänimi vaihtui, mutta arvo pysyi samana.

Yksi näistä Kreislerin tietoisesti vanhaan tyyliin säveltämistä teoksista on viulukonsertto C-duuri vuodelta 1905. Kyseessä on perinteisen kolmisosainen, barokkimusiikin tyylielementeillä vapaasti operoiva teos, ja aikanaan sitä saatettiin uskoa Vivaldin teokseksi lähinnä siksi, ettei tämä ollut tuolloin vielä säveltäjänä kovin tunnettu. Viehkeä teos kyseessä toki silti on. Teoksen avaa reipas ja valoisa osa, joka ei noudata Vivaldille ominaista ritornello-muotoa, vaan viulisti hallitsee osaa ilman varsinaisia orkesterin vapaasti kertautuvia välisoittoja (eli ritornelloja). Hitaassa osassa syttyy soimaan rauhallisesti hengittävä sointutausta, jonka ylle viulu laulaa koskettavan kaunist melodiaansa. Teoksen päätöksenä on eloisa, ikiliikkujamaisen vilkkaasti kuvioiva finaali.

Fritz Kreisler: Violinkonsert C-dur i Vivaldis stil

”Musiken har alla lasters egenskaper: dess omedelbara attraktionskraft, dess hemlighetsfulla liderlighet, dess originella besatthet om självupppoffring... därför är musiker de enda människor, vars laster högaktas och som dessutom får betalt för dem.”

Denna kommentar av Fritz Kreisler beskriver i sin skälmskhet förutom musiken även honom själv som musiker och

person. Han var en av sin tids mest storslagna violinister, vars musicerande utstrålade direkt attraktionskraft, som även fick betalt för sin musik. Och visst hade han inom musikens gebit även sina egna rackartyg och laster.

Kreisler föddes i Wien, studerade vid konservatorierna i Wien och Paris och genomgick slutexamen endast som 12-åring. Han gjorde sin första Amerikaturiné som 12-åring år 1888, men det slutliga genombrottet skedde först i sekelskiftet. Han tog sin födelsestad Wiens gamla habsburgska njutningsfulla elegans långt in på 1900-talet fastän han bodde långa perioder i USA, där han slutligen bosatte sig efter att andra världskriget brutit ut.

Kreisler var, förutom en älskad violinist, även kompositör. Han skrev en stor mängd charmerande småstycken, som han ofta framförde som extranummer under sina konserter. Många verk skrev han med avsikt i en stil som efterliknade äldre tiders kompositörers, och han uppgav ofta dessa till och med som kompositörer till verken. Då han år 1935 meddelade att dessa stycken som han framfört i de äldre mästarnas namn egentligen var egna verk, skapade han ett mindre ramaskri, inte minst därför, att många kritiker trott att verken varit autentiska. Kreisler var nöjd, eftersom många av verken tagits väl emot och han samtidigt kunde konstatera att fastän kompositörnsnamnen ändrade bibehölls ändå värdet på verken.

Ett av dessa verk som Kreisler medvetet komponerade i gammal stil var violinkonserten i C-dur från år 1905. De är frågan om ett traditionellt tresatsigt verk, som opererar med barockmusikens stilelement. Tidigare kunde man tro att det var Vivaldis verk närmast på grund av att denne inte då ännu var så känd. Verket är i vilket fall som helst elegant förtjusande. Verket inleds med en hurtig och ljus sats, som inte följer den för Vivaldi typiska ritornello-formen, utan violinisten bemästrar satsen utan egentliga orkestermelanspel (dvs. ritornellon). I den långsamma satsen väcks en lugn klangbakgrund, över vilken violinen sjunger sin rörande vackra melodi. Verket avslutas med en livfull, perpetuell, käckt figurerande final.

Felix Mendelssohn: Sinfonia nro 1 c-molli, op. 11

Felix Mendelssohn kuului romantiikan kauden säveltäijistä varhaiskypsimpiin; suotta ei hänen ystävänä Robert

Schumann luonnehtinut häntä "1800-luvun Mozartiksi". Hänen varhaisimmat säilyneet teoksensa ovat vuodelta 1820, jolloin hän oli 11-vuotias, ja muutamina seuraavina vuosina hän loi laajan nuoruudenkauden tuotannon yksityisen sävellyksenopettajansa Carl Friedrich Zelterin kannustamana.

Eräänlaisena Mendelssohnin varhaistuotannon päätöksenä ja kypsän kauden nivelenä on hänen esikoissinfoniansa. Se valmistui lyhyessä ajassa maaliskuussa 1824, jolloin hän oli juuri täyttänyt 15 vuotta. Hän ei tuolloin aloittanut sinfonista uraansa tyhjältä pöydältä, sillä teosta oli edeltänyt 12 vuosina 1821-23 sävellettyä sinfoniaa jousille. Itse asiassa c-molli-sinfonianikin kansilehdelle Mendelssohn kirjoitti alun perin järjestysluvun 13, mutta kun teos julkaistiin 1831, se sai nykyisen järjestysnumeronsa, sillä hän oli alkanut pitää varhaisia jousisinfonioita epäkypsinä nuoruudenteoksina. Sinfonia c-molli sai julkisen kantaesityksensä Leipzigissä helmikuussa 1827.

Tyylillisen itsenäisyyden vaatiminen vasta 15-vuotiaalta säveltäjältä ei tietenkään ole kohtuullista, eikä olekaan yllätys, että c-molli-sinfonia on Mendelssohnin viidestä numeroidusta sinfoniasta lähimpänä suuria esikuvia, heistä keskeisinä Mozart, Beethoven ja Carl Maria von Weber. Silti siellä täällä pilkahtaa jo esiin hänen oma äänensä, esimerkiksi paikoin tiheäsykkeisissä jousitekstuureissa. Ja vaikka on kyseessä Mendelssohnin ensimmäinen suuri orkesteriteos, sen orkesterinkäsittely on ihailtavan luontevaa ja varmaotteista.

Ensiosa alkaa dramaattisesti koko orkesterin kuohuvalla pääteemalla, jolle solistisemmin hahmoteltu sivuteema luo lyyrissävyisen vastakohdan. Kehittely on tiivis ja kontrolloitu, ja rakenteen täydentää käyrätorvien pitkällä äänellä alkava huipentava kooda.

Es-duurissa oleva hidas osa rakentuu romanttisen lämpimästi laulavan ja osan aikana erilaisiin orkesteriasuihin pukeutuvan pääaiheensa varaan. 6/4-tahtilajissa keinuva menuetti on olemukseltaan lähempänä scherzoa kuin vanhahtavaa menuettia. Osan keskellä on levollinen trio, jossa josten murtosoinnut säestävät puhaltimien laveaa korallisävelmää. Siitä Mendelssohn rakentaa salaperäisen siirtymätaitteen pääjakson kertaukseen.

Finaali purskahtaa ensiosan tavoin esiin täynnä kuohuvaa

draamaa. Energistä pääteemaa ja sen ilmaisua jatkavaa siirtymää seuraa yllättävä pizzicato-jakso, joka osoittautuu klarinetin laulaman sivuteeman säestykseksi. Kehittelevänä keinona Mendelssohn käyttää fugatoa, ja myöhemmin kertauksen lopussa toinen fugato vie teoksen mahdikkaaseen duuripäätökseen.

Felix Mendelssohn: Symfoni nr 1 c-moll, op. 11

Felix Mendelssohn hörde av romantikens kompositörer till de brådmogna; det var inte utan anledning som hans vän Robert Schumann karaktäriserade honom som "1800-talets Mozart". Hans tidigast bevarade verk är från år 1820, då han var 11 år, och under de närmaste åren skapade han en bred ungdomstidsproduktion, påhejad av sin privata kompositions lärare Carl Friedrich Zelter.

Som en slags avslutning på sin tidiga produktion och länk till den mogna perioden fungerar hans första symfoni. Den färdigställdes under en kort tid i mars 1824, då han nyss hade fyllt 15 år. Han påbörjade inte denna symfoni helt från tomt bord, då verket föregicks av 12 stycken symfonier för stråkar, komponerade åren 1821-23. I själva verket hade Mendelssohn själv tecknat ordningstalet 13 på symfonins pärmblad, men då verket gavs ut år 1831 fick den sitt nuvarande nummer, då han börjat hålla sina tidiga stråksymfonier som omogna ungdomsverk. Symfoni c-moll fick sitt offentliga uruppförande i Leipzig i februari 1827.

Att kräva stilistisk självständighet av en 15-åring är förstås inte rimligt, och det är ingen överraskning att c-moll-symfonin är den av hans fem numrerade symfonier som ligger närmast de stora förebilderna, av vilka centrala är Mozart, Beethoven och Carl Maria von Weber. Trots det skymtar redan hans egna röst på vissa ställen, som i de tätt flödande stråktexturerna. Och fastän det är frågan om Mendelssohns första stora orkesterverk, är dess orkesterbehandling beundransvärt naturligt och säkert.

Den första satsen inleds dramatiskt med ett för hela orkestern gemensamt, stormande huvudtema, mot vilken det mera solistiskt karaktäriserade sidotemat skapar en lyrisk motpol. Utvecklingen är tät och kontrollerad, och uppbyggnaden kompletteras av valthornens kulminerande coda, som inleds med en lång ton.

Den långsamma satsen i Ess-dur grundar sig på ett roman-

tiskt varmt sjungande tema, som under satsens gång iklär sig olika orkesterroller. Den i 6/4-taktart böljande menuetten är till sin gestalt närmare ett scherzo än en gammaldags menuett. I satsens mitt finns ett rofyllt trio, där stråkarernas arpeggion ackompanjerar blåsens breda koralmelodi. På detta bygger Mendelssohn en mystisk mellansekvens till huvudavsnittets repris.

Finalen brister ut likt den första satsen, full av böljande drama. Det energiska huvudtemat och övergången som fortsätter på dess uttryck följs av ett överraskande pizzicato-avsnitt, som visar sig vara ackompanjemangent till klarinettens sjungande sidotema. Som utvecklande medel använder Mendelssohn fugatot och senare i slutet av repriisen leder det andra fugatot verket till ett mäktigt avslut i dur.

Kimmo Korhonen

Viulisti **Malin Broman** on paitsi kysytty viulusolisti, taiteellinen johtaja, kamarimuusikko ja opettaja myös suosittu viulisti-johtaja ('orchestral leader').

Malin Broman on saavuttanut menestystä sekä solistina että kamarimuusikkona. Hän on perustajajäsen nimekkäessä Kungsbacka-pianotriossa, jonka esiintymisareenoina ovat olleet muun muassa New Yorkin Carnegie Hall, Amsterdamin Concertgebouw, Wienin Konzerthaus, Kölnin ja Berliinin Philharmonie -salit. Vuosina 2004–2010 hän oli niin ikään nimekkään ja paljon levyttäneen Nash Ensemblen jäsen. Yhtyeen riveissä hän myös debytoi BBC:n Promseilla. Bromanin tuorein kokoonpano on Euroopan parhaimmista kamarimuusikoista koostuva Stockholm Syndrome Ensemble, jonka perustajiin hän kuuluu. Pianistimiehensä Simon Crawford-Phillipsin kanssa Broman esiintyy säännöllisesti duona.

Broman on vuodesta 2008 työskennellyt Ruotsin radion sinfoniaorkesterin 1. konserttimestarina, jossa hänen vahvuutensa sekä solistina että kamarimuusikkona yhdistyvät. Tämän tehtävän menestyksekkään hoitamisen myötä Broman onkin nähty vierailevana konserttimestarina useiden nimekkäiden orkestereiden riveissä, joista mainitta-

koon London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe sekä Mahler Chamber Orchestra.

Vuonna 2002 Malin vastaanotti palkinnon Hallandin kunnan akatemialta työstään musiikin saralla ja vuonna 2008 hänet valittiin Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian jäseneksi. Tällä hetkellä hän toimii alttoviulunsoiton professorina Edsbergin musiikki-instituutissa Tukholmassa.

Malin Broman on levyttänyt yli 30 albumia, muun muassa levymerkeille Hyperion, NAXOS, BIS ja Channel Classic. Hän soittaa Järnåker-säätiön ystävällisesti lainaamalla Stradivarius-viululla vuodelta 1709 sekä Bajoni-alttoviululla vuodelta 1861.

Broman on toiminut ruotsalaisen Musica Vitae -kamari-orkesterin taiteellisena johtajana vuodet 2015–2020. Hän aloitti Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteellisena johtajana syksyllä 2019.

Violinisten **Malin Broman** är efterfrågad förutom som solist, konstnärlig ledare, kammarmusiker och lärare även som violinist-ledare ('orchestral leader').

Broman är meriterad både som solist och kammarmusiker. Hon är grundande medlem i ansedda Kungsbacka-pianotrion, som uppträtt bl.a. i Carnegie Hall (New York), Konzerthaus (Wien) och Philharmonie-salarna i Köln och Berlin. Under åren 2004–2010 var hon även medlem av Nash Ensemble, med vilken hon gjorde sin BBC Proms-debut. Broman är även grundande medlem av Stockholm Syndrome Ensemble, som består av några av de främsta kammarmusikerna i Europa. Med sin pianistmake Simon Crawford-Phillips uppträder Broman regelbundet som duo.

Sedan januari 2008 är Malin Broman anställd som 1:e konsertmästare i Sveriges Radios Symfoniorkester, där hennes styrkor som solist och kammarmusiker enas. Till följd av detta har hon även inbjudits att leda ansedda orkestrar som t.ex. London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe och Mahler Chamber Orchestra.

År 2002 mottog hon pris av Hallands Akademi för sina uppmärksammade insatser inom musiken och 2008 valdes hon in som ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien. Sedan hösten 2008 är Malin violaprofessor vid Edsbergs Musikinstitut i Stockholm.

Malin Broman har spelat in över 30 album bl.a. för skivbolagen Hyperion, NAXOS, BIS och Channel Classic. Hennes instrument är en Stradivarius-violin från år 1709 och en Bajoni-altviolin från år 1861, bägge vänligen utlånade av Järnåker-fonden.

Broman fungerade som konstnärlig ledare för den svenska kammarorkestern Musica Vitae åren 2015–2020. Hon inledde sitt arbete som Mellersta Österbottens Kammarorkesters konstnärliga ledare hösten 2019.

Pekka Kuusisto on tullut tunnetuksi harvinaisen monipuolisena ja avarakatseisena muusikkona, joka on yhtä kotonaan niin viulukonserttojen solistina kuin vaikkapa elektronisen musiikin maailmassa. 2008 Pekka Kuusisto palkittiin Väinö Tannerin säätiön Tanner-palkinnolla. Palkitsemisen perusteluna mainittiin Kuusiston ”rajojen ylittäminen, avoin ja ennakkoluuloton suhtautuminen kaikkeen hyvään musiikkiin sekä kirkas näkemys musiikista ihmisistä, kulttuureista ja kansakuntia yhdistävänä voimana”. Samanlaisin perustein Kuusisto sai myös Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinnon 2013.

3-vuotiaana aloitettu viulunsoiton opiskelu kuljetti Kuusiston Itä-Helsingin musiikkiopistosta Sibelius-Akatemian kautta Indianan yliopistoon. Tärkeimmät opastajat olivat Géza Szilvay, Tuomas Haapanen, Miriam Fried ja Paul Biss. Vuonna 1995 Pekka Kuusisto voitti ensimmäisenä suomalaisena Jean Sibelius -viulukilpailun.

Pekka Kuusisto aloittaa Norjalaisen kamariorkesterin taiteellisena johtajana 2021 oltuaan orkesterin päävierailija vuodesta 2018. Kuusisto on toiminut vuodesta 2016 lähtien ACO (Australian kamariorkesteri) Collectiven taiteellisena johtajana sekä minnesotalaisen Saint Paul Chamber Orchestran taiteellisena partnerina. Hän on ollut Mahler Chamber Orchestran taiteellinen partneri 2019 alkaen, sekä Deutsche Kammerphilharmonie Bremenin ”Artistic Best Friend” vuodesta 2017. Kuusiston taiteellisen työskenntelyn keskiössä onkin kamarimusiikillinen yhteisoitto kamariorkestereiden kanssa ilman varsinaista kapellimestaria. Tällaista solistin ja orkesterinjohtajan tehtävät yhdistävää työtä hän tekee vakituisten orkestereidensa lisäksi säännöllisesti myös mm. Lontoon kamariorkesterin, Irlannin kamariorkesterin, Britten Sinfonian, Ruotsalaisen kama-

riorkesterin sekä Tapiola Sinfoniettan kanssa.

Viime kausilla Pekka Kuusisto on palannut solistiksi mm. Birminghamin ja Toronton sinfoniaorkestereihin, Skotlannin kamariorkesteriin sekä Helsingin kaupunginorkesteriin, soittanut New Yorkin Filharmonikoiden ja Los Angelesin Filharmonisen orkesterin solistina sekä soolokonsertteja mm. Amsterdamin Concertgebouw'ssa ja Lontoon Wigmore-salissa.

Kuusisto on tehnyt menestyksestä yhteistyötä mm. nyky-sirkustaiteilija Jay Gilliganin, taiteilija Aamu Songin sekä tanssiteatteri Richard Alston Dance Companyn kanssa. Kuusistolla on myös joukko musiikillisia kokoonpanoja ja yhteistyötä mm. lauluyhtye Rajattoman, Don Johnson Big Bandin, Rinneradion ja yhdysvaltalaisen Salsa Duran kanssa. Säännöllisiin kamarimusiikkipartnereihin kuuluvat mm. Anne Sofie von Otter, Bengt Forsberg, Mark Padmore, Olli Mustonen, Ismo Eskelinen ja Nicolas Altstaedt. Kuusisto tekee läheistä yhteistyötä myös monien nykysäveltäjien kanssa. Heistä mainittakoon Nico Muhly, Thomas Adès, Daniel Bjarnason ja Andrea Tarrodi, sekä suomalaisista Uljas Pulkkis, Sauli Zinovjev ja Sebastian Fagerlund.

Syksyllä 2015 Pekka Kuusisto nousi ensimmäistä kertaa myös suurelle teatterilavalle. Suomen kansallisteatterissa esitettiin Kristian Smedsin ohjaama TABU, johon Kuusisto sävelsi musiikin ja toimi yhtenä esiintyjistä. Vuonna 2018 Kuusisto sävelsi, soitti ja nauhoitti yhdessä Samuli Kosmisen kanssa musiikkia uuteen animaatioasarjaan Tove Janssonin Muumeista.

Pekka Kuusisto oli kesään 2018 saakka, lähes 20 vuotta, Järvenpäässä toimivan Meidän festivaalin taiteellinen johtaja. Hän suunnitteli konserttisarjat myös Hämeenlinnan Verkatehtaaseen 2009-2011, sekä kamariorkesteri Avantin Suvisoiton 2011.

Pekka Kuusisto har blivit känd som en ovanligt mångsidig och vidsynt musiker, lika hemma som solist i violinkonserter som till exempel i den elektroniska musikens värld. År 2008 belönades han med Väinö Tanner -stiftelsens ansedda Tanner-pris. Han har även erhållit Nordiska rådets musikpris år 2013.

Kuusisto inledde sina violinstudier som 3-åring och fortsatte studierna sedan vid Östra Helsingfors musikinstitut, Sibe-

lius-Akademien och vidare vid universitetet i Indiana. Hans viktigaste lärare har varit Géza Szilvay, Tuomas Haapanen, Miriam Fried och Paul Biss. År 1995 vann Pekka Kuusisto Jean Sibelius -violintävlingen som första finländare.

Pekka Kuusisto inleder sitt arbete som konstnärlig ledare för Det Norske Kammerorkester år 2021. Kuusisto har fungerat som konstnärlig ledare för Australian Chamber Orchestra Collective och konstnärlig partner för Saint Paul Chamber Orchestra, Minnesota sedan år 2016. Han har varit Mahler Chamber Orchestras konstnärliga partner sedan år 2019 samt Deutsche Kammerphilharmonie Bremens "Artistic Best Friend" sedan år 2017. I centrum av Kuusistos konstnärliga arbete ligger kammarmusikaliskt ensemblermusicerande tillsammans med kammarorkestrar, utan någon egentlig dirigent. Han innehar solistiska uppdrag som kombinerar med orkesterdirigering förutom med sina egna orkestrar regelbundet även med bl.a. London Chamber Orchestra, Irish Chamber Orchestra, Britten Sinfonia, Svenska Kammarorkestern samt Tapiola Sinfonietta.

Senaste säsonger har Kuusisto återvänt som solist till bl.a. Birmingham och Toronto Symphony Orchestra, Scottish Chamber Orchestra, Helsingfors stadsorkester samt New York och Los Angeles Philharmonic. Han har även gett solokonsert vid bl.a. Concertgebouw, Amsterdam och Wigmore Hall, London.

Kuusisto har samarbetat framgångsrikt med bl.a. nycirkuskonstnären Jay Gilligan, konstnären Aamu Song samt Richard Alston Dance Company. Kuusisto samarbetar även med bl.a. sångensemblen Rajaton, Don Johnson Big Band, Rinneradio och amerikanska Salsa Dura. Hans regelbundna kammarmusikaliska samarbetspartners består av bl.a. Anne Sofie von Otter, Bengt Forsberg, Mark Padmore, Olli Mustonen, Ismo Eskelinen och Nicolas Altstaedt. Kuusisto har även ett nära samarbete med många nutida kompositörer såsom Nico Muhly, Thomas Adès, Daniel Bjarnason och Andrea Tarrodi samt finländska Uljas Pulkkis, Sauli Zinovjev och Sebastian Fagerlund.

Hösten 2015 steg Pekka Kuusisto för första gången upp på en stor teaterscen, då finska nationalteatern gav TABU i regi av Kristian Smeds, som Kuusisto komponerat musiken till och även spelade en av rollerna i. År 2018 komponerade, framförde och spelade Kuusisto in musik till den nya animationsserien om Tove Janssons Muminfigurer till-

sammans med Samuli Kosminen.

Pekka Kuusisto fungerade närmare 20 år, fram till sommaren 2018, som konstnärlig ledare för Vår Festival vid Tusby Träsk. Han har även planerat konsertserierna till Verkatendas i Tavastehus åren 2009-2011 och programmet för Avantis Suvisoitto i Borgå år 2011.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavamerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteisointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on rakentunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vierailee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikkona ja musiikin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

Mellersta Österbottens Kammarorkester (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända fin-

ländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runt om i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

Muusikot / Musiker

I Viulu / I Violin

Reijo Tunkkari
Reetta Kataja
Matti Vanhamäki
Kati Niemelä
Andrei Sytchak

II Viulu / II Violin

Teija Pääkkönen
Annica Brännkärr
Saana Parviainen
Sanna Kokko
Maria Pulakka

Alttoviulu / Altviolin

Hanna Pakkala
Ari Hanhikoski
Inkeri Halmio-Hanhikoski
Anna-Leena Kangas

Sello / Cello

Lauri Pulakka
Ulla Lampela
Antto Tunkkari

Kontrabasso / Kontrabas

Oskari Hannula
Eero Marttila

Huilu / Flöjt

Salla Knif
Maria Basis

Oboe

Maria Seppä
Aila Hettula

Klarinetti / Klarinett

Noora-Kaisa
Salo-Peltokoski
Elina Pyykönen

Fagotti / Fagott

Visa Jämsä
Michael Ford

Käyrätorvi / Valthorn

Jukka Harju
Marian Strandenius

Trumpetti / Trumpet

Jukka-Pekka Peltoniemi
Sami Ihajoki

Patarummut / Pukor

Mikael Sandström

KOKKOLAN KAUPUNKI
KARLEBY STAD

SKPO

 TYÖPLUS

OP Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

WIN BOLIDEN

KESKIPOHJANMAA